

Štev. 1. in 2.

ZVONČEK

Januar 1925.

Carica Milica.

(1389)

Lazar car na vojno se odpravlja,
se od žene Milice poslavlja.

Z njim na Kosovo hite junaki,
vsi med njimi so njegovi svaki.

To devet sinov je Jugovičev,
oj, devet junaških sokoličev.

Milica zre Lazarja ljubeče,
šepeta beseda ji proseče:

„Bratje vsi so pod orožjem zbrani,
eden vsaj na dvoru mi ostani!“

Lazar car se Milici posmeje
in tako ji tolažeče deje:

„Jaz nikomur ne velevam v boje,
rad osvobodim vse brate tvoje.

Nihče vezan ni na mojo službo,
kogar hočeš, vzemi si za družbo!“

Vsi junaki se na boj ravnaajo,
prapori ponosno že vihrajo.

Milica z očesom solznim gleda,
brate nagovarja nje beseda:

„Bratje mili, eden naj ostane,
da mi bo tolažil srčne rane!“

Odgovarjajo ji Jugoviči:
„Sestra draga, nas na dvor ne kliči!

Kosovo sedaj nas v bitko zove,
da nam zmago da ali grobove!

Damo pa ti slugo Golubana,
z njim ti bo zaščita varna dana!“

Toda Goluban na belca plane,
sama Milica doma ostane.

E. Gangl.

